

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 9Co/92/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202496  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5820202496.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: DREVOŠINDEL FI, s.r.o., so sídlom Oravská Polhora 56, IČO: 36 377 317, zastúpený: Mgr. Igor Palider, advokát, so sídlom P. II č. XXX/XX, W., proti žalovanej: Mgr. E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. H. XX, právne zastúpená: JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom C. P., I. J. XXXX/XX, v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 12C/74/2020-172 zo dňa 21.4.2021, takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výrokoch I. a III. odvolaním nenapadnutých, ostáva **n e d o t k n u t é**.

Vo výroku II. uznesenie okresného súdu **m e n í** tak, že žalovanej súd voči žalobcovi **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalovanie sa voči žalobcovi **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo po späťvzatí žaloby zastavil konanie. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok za návrh vo výške 42,80 eur.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenia CSP, § 144, § 145, § 146, resp. ustanovenia § 256 a § 257 CSP. V odôvodnení súd uviedol, že žalobou podanou dňa 21.12.2020 sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou a jej rodičmi. Dňa 30.3.2021 žalobu zobral v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP súd poukázal na ust. § 256 ods. 1 CSP a § 257 CSP. Uviedol, že žalobca svojim podaním, ktorým zobral žalobu späť, zaviniel zastavenie konania. Uviedol, že otec žalovanej sa zaviazal zabezpečiť vrátenie hnutelných vecí a prevedených nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. Z. H. (ktoré sú predmetom iných súdnych konaní) späť do vlastníctva žalobcu. Súd zistil, že nehnuteľnosti sú naďalej vo vlastníctve žalovanej. Žalovaná v tomto konaní nevyvinula žiadnu aktivitu, pre ktorú by sa jej dalo dať za vinu, že toto konanie sa zastavilo. Otec žalovanej nebol účastníkom tohto konania. Predmetom bolo určenie neúčinnosti právneho úkonu a žalobca tak chcel predísť možnosti, aby otec žalovanej, ktorý v iných súdnych konaniach vystupuje ako žalovaný, mohol zmarit' prípadné uspokojenie pohľadávok žalobcu. Súd nakoniec uviedol, že všetky tieto dôvody zohľadnil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu čo do výroku o trovách konania (II.) podala odvolanie žalovaná. Podľa jej názoru závery súdu prvej inštancie sú v celom rozsahu nesprávne a nezákonné. Žalovaná sa s takýmto rozhodnutím súdu nestotožňuje, považuje ho za arbitrárne. Odvolanie zdôvodnila s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. V danom prípade neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by súdu umožňovali aplikáciu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Tým, že

žalobca zobrať žalobu späť, procesne zavinil zastavenie konania. Žalovaná nevyvinula žiadnu aktivitu, pre ktorú by sa jej dalo dať za vinu, že toto konanie sa zastavilo. Žalobca nepreukázal existenciu žiadnych okolností hodných osobitného zreteľa, ktoré sú potrebné na aplikáciu ust. § 257 CSP, pričom tieto dôvody sa musia vzťahovať na predmet konania a strany sporu. Súd tak nesprávne aplikoval ust. § 257 CSP, pričom takýto výrok je aj v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou okresného súdu, prípadne s judikatúrou súdov vyšších stupňov. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu, pričom súd v tomto prípade mal aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP. Takto to aj zdôvodnil v napadnutom uznesení, avšak následne konštatoval existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a použil ust. § 257 CSP. Nesprávnosť aplikácie tohto ustanovenia je zrejmá aj z toho, že v súdenom prípade žalobca v konaní ani nepreukázal existenciu základných predpokladov pre možnosť odporovania napadnutého právneho úkonu. Zo strany žalobcu išlo o čisto špekulatívnu a šikanóznú žalobu. Je neakceptovateľné, aby vzhľadom na celkové okolnosti prípadu hradila žalovaná vlastné trovy sama. Skutkové a právne závery uvedené v odôvodnení namietaného výroku uznesenia súdu prvej inštancie sú podľa názoru žalovanej v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy, náhrady trov konania, a preto ich možno považovať za odporujúce čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru. Žalovaná svojim konaním predmetný spor nevyvolala, v konaní sa len bránila, pričom obrana bola od začiatku sporu konštantná. Bol to práve žalobca, ktorý svojim procesným úkonom zapríčinil, že konanie sa muselo zastaviť. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca. Uviedol, že k podaniu odporovacej žaloby pristúpil v čase, keď spoločnosť - žalobca, fakticky nevlastnil žiaden hnutel'ny ani nehnuteľný majetok. Navyše povinnosť vymáhať bezdôvodné obohatenie a škodu od nepoctivého konateľa a s tým súvisiace podanie odporovacej žaloby možno vyvodit' aj z ust. § 135a a § 67j a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaná uviedla, že nevyvinula žiadnu aktivitu, ktorá by sa jej kládla za vinu. Tu je potrebné zdôrazniť, že všetky osoby, ktoré navonok zastupuje JUDr. Polák v danom prípade konajú ako organizovaná skupina v úplnej zhode a žalovaná mala jednoducho poskytnúť svoju identitu, prostredníctvom ktorej by M. R. ochránil svoj majetok a taktiež zabezpečila zámienku už skôr zmienenému pokusu o zrušenie spoločnosti žalobcu. Žalovaná je teda platným členom tohto zoskupenia a nemožno na jej konanie nahliadať izolovane. Súd prvého stupňa správne rozhodol, keď zohľadnil, že k zastaveniu konania nedošlo len pre formálne späťvzatie žaloby, ale pre konanie otca žalovanej po podaní žaloby, ktoré zákonite viedlo ku späťvzatiu dôvodne podanej žaloby. Žiadal uznesenie ako vecne správne v napadnutom výroku potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 388 CSP v spojení s § 390 CSP napadnuté uznesenie zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

5. V danom prípade je zrejmé, že súd prvej inštancie po začatí konania na základe žaloby podanej žalobcom z dôvodu späťvzatia žaloby konanie zastavil. Vo svojom odôvodnení poukázal na ust. § 256 ods. 1 CSP, pričom skonštatoval, že v tomto prípade procesne zastavenie konania zapríčinil žalobca. Následne však aplikoval ust. § 257 CSP s tým, že v konaní prihliadal na okolnosti hodné osobitného zreteľa a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia zo spisu vyplynulo, že žalobca po podaní žaloby túto vzal späť, pričom následne súd prvej inštancie konanie zastavil. Po zastavení konania súd skúma procesnú zodpovednosť na oboch procesných stranách a ustáli, z akého procesného dôvodu k zastaveniu konania došlo. V tomto prípade aj súd prvej inštancie skonštatoval, že procesne zastavenie konania zapríčinil žalobca. Následne súd aplikoval ust. § 257 CSP, pričom skonštatoval, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré však osobitne nijakým spôsobom nevyhodnotil, len všeobecne uviedol, že zohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd spravidla zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže

dospieť k záveru o úplnom alebo čiastočnom nepriznaní trov práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. Uplatnenie tohto kritéria sa má použiť len výnimočne, pričom rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Odvolací súd v tomto prípade nevzhliadol u žalobcu žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, prečo by ho nemal zaviazat' k náhrade trov konania, resp. dôvody nevzhliadol ani na strane žalovanej, prečo by jej náhrada trov nemala byť priznaná. Pri zastavení konania po späťvzatí žaloby žalobca nijakým spôsobom neargumentoval a nepreukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, prečo by ako strana, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, neniesol zodpovednosť za náhradu trov protistrany. Navyše, ako uviedol aj súd prvej inštancie, žalovaná svojou aktivitou v priebehu konania nijako neprispela k tomu, prečo došlo k späťvzatiu žaloby. Samotný Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu ust. § 257 CSP, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti, resp. dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto ustanovenie umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočností, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul s použitím všeobecných zásad náhrady trov.

9. Nakoľko odvolací súd v danom prípade nevzhliadol u žiadnej zo strán konania existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, nie je dôvod, prečo by nemal zaviazat' k náhrade trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP žalobcu, ktorý svojím postupom (späťvzatím žaloby) procesne zapríčinil zastavenie konania. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania uznesenia súdu prvej inštancie zmenil a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v celom rozsahu.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).